

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej, v právnej veci žalobcu: **JUDr. V. B., advokáta so sídlom v K.**, správcu konkurznej podstaty úpadcu H. S. a. s. v konkurze, K., IČO: X., proti žalovanému: **C. S., spol. s r. o., so sídlom: P.**, zast. JUDr. M. H., Advokátska kancelária Č. & H., s. r. o, K., IČO: X., **o určenie neúčinnosti právneho úkonu**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. apríla 2011 č. k. 1 Cbi/5/2010-228, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. apríla 2011 č. k. 1 Cbi/5/2010-228 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 3 893,50 € na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 18 429,29 € na účet jeho právneho zástupcu.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa návrhom na začatie konania domáhal, aby súd rozhodol, že právny úkon Kúpna zmluva zo dňa 8. júna 2001, uzavretá podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka medzi úpadcom – H. S. a. s. v konkurze, so sídlom K., IČO: X. ako kupujúcim a žalovaným C. S., spol. s r. o., P., IČO: X ako predávajúcim, je voči

konkurzným veriteľom právne neúčinný a žalovaný – spoločnosť C. S., spol. s r. o., je povinný takto získané peňažné prostriedky vo výške 18 000 000,-- Sk vrátiť do majetku konkurznej podstaty.

Podaním zo dňa 04. 02. 2004 žalobca rozšíril petit návrhu na začatie konania tak, že právny úkon – Kúpna zmluva č. 170401 zo dňa 08. 06. 2001 o kúpe technologického zariadenia pre TV štúdio, uzatvorená medzi úpadcom H. S., a. s., K., a žalovaným C. S., spol. s r. o., B. a Dohoda o zrušení kúpnej zmluvy v znení Dodatku č. 1 zo dňa 22. 01. 2002, je voči konkurzným veriteľom právne neúčinná.

Pôvodným rozsudkom zo dňa 05. 03. 2007 na základe späťvzatia žaloby žalobcom súd konanie o určenie neúčinnosti Kúpnej zmluvy zastavil a vo zvyšku návrh zamietol.

Odvolací súd rozsudkom zo dňa 06. 02. 2008 č. k. 2 Obo/112/2007-166 rozsudok súdu prvého stupňa v žalobu zamietajúcej časti zmenil tak, že určil neúčinnosť dohody o zrušení kúpnej zmluvy v znení Dodatku č. 1 zo dňa 22. 01. 2002 a žalovanému uložil povinnosť vrátiť do konkurznej podstaty sumu 18 mil. Sk.

Krajský súd v Košiciach rozhodol vec napadnutým rozsudkom opätovne po tom, čo mu dovolací súd vec vrátil po zrušení aj rozsudku odvolacieho súdu, na ďalšie konanie.

V tomto ďalšom konaní Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 16. 02. 2011 nepripustil zmenu návrhu, ktorú žalobca urobil podaním zo dňa 04. 02. 2004 a konanie o ňom zastavil. Predmetom sporu preto ostalo len vrátenie peňažných prostriedkov vo výške 18 mil. Sk do konkurznej podstaty.

Súd vychádzal z názoru, že predpokladom vrátenia spomenutej sumy do majetku konkurznej podstaty bolo určenie neúčinnosti právneho úkonu - Kúpnej zmluvy, prípadne určenie, že právny úkon – Dohoda o zrušení kúpnej zmluvy v znení dodatku č. 1 zo dňa 22. 01. 2002, je neúčinný. Uzavrel, že o tom nemohol v tomto konaní rozhodovať. Žalobu ako neopodstatnenú z týchto dôvodov zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vytýka súdu prvého stupňa, že negoval usmernenie dovolacieho súdu a nezaoberal sa existenciou Dohody o ukončení kúpnej zmluvy, na čo žalobca navrhol vypočutie svedkov. Cituje z odôvodnenia rozhodnutia dovolacieho súdu, že si súd prvého stupňa, ani odvolací súd nezadovážil listinu, ani inak nezistil jej obsah.

Z rozhodnutia a odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 05. 03. 2007 vyvodzuje, že tento súd konal o jeho návrhu v súlade s jeho zmenou v podaní zo dňa 04. 02. 2004, o tomto zmenenom návrhu rozhodol aj odvolací súd a následne aj súd dovolací. Uvádza, že čo do určenia neúčinnosti právneho úkonu Kúpnej zmluvy vzal návrh späť len preto, že súd prvého stupňa konal o jeho rozširujúcej časti. Namieta, že logický by nebol vzal späť návrh týkajúci sa Kúpnej zmluvy, ak by súd nebol prijal jeho petit rozširujúci návrh.

Podľa jeho názoru odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa náležitosti § 157 ods. 2 O. s. p. a súd mu tým odňal možnosť konať pred súdom, v čom vidí dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 221 písm. f/ O. s. p.

Podľa vyjadrenia žalovaného k žalobcovmu odvolaniu súd prvého stupňa sa zaoberal v spore relevantnými otázkami, a to a/ otázkou Dohody o zániku kúpnej zmluvy spolu s Dodatkom č. 1, b/ primeranosťou spornej pokuty vo výške 18 mil. Sk k vtedajšiemu majetku úpadcu, c/ či Dohoda o zániku kúpnej zmluvy s Dodatkom č. 1 ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky iných veriteľov. Tvrdí, že len v prípade úspechu žalobcu čo do uvedených troch otázok, by bol žalobca mohol mať vo veci úspech. Zdôrazňuje, že dôkazná povinnosť bola na žalobcovi a ten dohodu o zániku kúpnej zmluvy nepredložil. Tvrdí, že ani svedecká výpoveď nemohla byť základom, aby súd žalobe o určenie neúčinnosti Dohody o zániku kúpnej zmluvy v znení Dodatku č. 1 zo dňa 22. 01. 2002 vyhovel.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v prvostupňovom i odvolacom konaní.

Odvolačný súd prejednal odvolanie žalobcu na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 O. s. p. a jednomyseľne dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa treba ako vecne správny potvrdiť.

Súd prvého stupňa založil svoj žalobu zamietajúci výrok v podstate na svojom uznesení zo dňa 16. 02. 2011 o nepripustení žalobcovho návrhu na zmenu návrhu na začatie konania zo dňa 04. 02. 2004. Podľa odôvodnenia uznesenia účastníci nemajú k dispozícii originál Dohody o zrušení kúpnej zmluvy v znení Dodatku č. 1 zo dňa 22. 01. 2002, a teda výsledky doterajšieho konania by nemohli byť podkladom pre konanie o rozšírenom návrhu.

Z citovaného vyplýva, že súd prvého stupňa rozhodol o návrhu žalobcu uznesením síce až po 7 rokoch od jeho podania, ale rozhodol tak, že zmenu nepripustil.

Podľa § 95 ods. 1 prvá veta O. s. p. navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Podľa ods. 2 prvá veta cit. paragrafu súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu.

Je nesporné, že súd prvého stupňa o zmenenom návrhu žalobcu po jeho podaní dňa 04. 02. 2004 v merite veci konal a aj rozhodol rozsudkom zo dňa 05. 03. 2007. Následne po podanom odvolaní rozhodol vo veci odvolací súd rozsudkom zo dňa 06. 02. 2008 a dovolací súd na dovolanie žalovaného obidva rozsudky zrušil. Žalovaný proti konaniu súdu prvého stupňa bez toho, aby uznesením rozhodol o pripustení alebo nepripustení zmeny návrhu, nevzniesol námietku. Nevzniesol ju ani v dovolaní, ktoré podal a dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol, že súd prvého stupňa o pripustení zmeny návrhu, o ktorom konal a rozhodol, mal rozhodnúť, a neoznačil to za nedostatok v postupe súdu prvého stupňa.

Proti uzneseniu o pripustení, resp. nepripustení zmeny návrhu ust. § 202 ods. 3 písm. f/ O. s. p. nepripúšťa odvolanie. To značí, že odvolací súd ho musí rešpektovať, nemôže ho zmeniť, ani zrušiť, môže len posúdiť, či napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je v súlade s uznesením nepripúšťajúcim zmenu návrhu.

Táto skutočnosť zásadne ovplyvnila právny názor, zmenila procesné podmienky a následne aj právny názor odvolacieho súdu. Odvolací súd sa tak dostal do situácie, že musí rozhodnúť o pôvodnom žalobnom petite po čiastočnom späťvzati návrhu na pojednávaní dňa 05. 03. 2007. Na tomto pojednávaní žalobca spresnil návrh na začatie konania tak, že súd má rozhodnúť, že právny úkon dohoda o zrušení kúpnej zmluvy č. 170401 zo dňa 08. 06. 2001 o kúpe technologického zariadenia pre TV štúdio zo dňa 27. 01. 2002, je voči konkurzným veriteľom právne neúčinný. To značí, že návrh na určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu – Kúpnej zmluvy zo dňa 08. 06. 2001, uzavretej podľa § 409 a nasl. Obch. zák. medzi úpadcom ako kupujúcim a žalovaným ako predávajúcim, vzal späť, súd o tejto časti návrhu v súlade s ust. § 96 ods. 1 tretia veta O. s. p. konanie zastavil.

Na tomto základe súd v súlade s odôvodnením napadnutého rozsudku konštatoval, že po zastavení konania pre čiastočné späťvzatie návrhu a nepripustení návrhu na zmenu návrhu na začatie konania, zostalo predmetom sporu len vrátenie peňažných prostriedkov vo výške 597 490,53 € (18 mil. Sk) do konkurznej podstaty. Odvolací súd sa následne stotožnil aj so záverom súdu prvého stupňa, že predpokladom vrátenia tejto sumy do konkurznej podstaty bolo určenie, že právny úkon – Kúpna zmluva zo dňa 08. 06. 2001 podľa § 409 a nasl. Obch. zák., uzavretá medzi úpadcom a žalovaným, je voči konkurzným veriteľom právne neúčinná a žalovaný je povinný takto získané peňažné prostriedky vo výške 18 mil. Sk vrátiť do konkurznej podstaty, resp. určenie, že právny úkon – Dohoda o zrušení kúpnej zmluvy v znení dodatku č. 1 zo dňa 22. 01. 2002 je voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, o čom súd vzhľadom na horeuvedené už v tomto konaní rozhodovať nemohol, a preto žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

Odvolací súd na tomto základe napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v konaní úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške vo výške 3 893,50€, a to za 2 úkony právnej služby (písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu a účasť na pojednávaní pred odvolacím súdom).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 19. júla 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová